

Ismét az online térben 3. hét

2021. április 7.

„Ibolyalevélen bogárka- könnyek.
Nehéz a sírás, nevetni könnyebb.
Derül az ég is, örül a napnak.
Gyere szép tavasz, ölbe kaplak!”

Napi ötletelő: szerda (környező világunk)

1. Keress ibolyát a kertben!

- Hány szirma van egy ibolyának? És kettőnek, és háromnak összesen?
- Milyen virágokat találsz még a fűben?
- Gondoltam egy Cinegésre, akinek a jele hamarosan kibújik a fűszálak között. Mi lehet az a virág? Kire gondolhattam? (ha kitaláltad lerajzolnád a jelét és üzennél neki valamit?)

2. Irány a konyha!

Ibolyaszörp receptje:

Hozzávalók:

- 1 liter víz
- 1 kg cukor
- 25 dkg ibolyavirág/liter
- 1 dkg citromsav/liter
- 2 db citrom/liter

Elkészítés

A vizet a cukorral szirupnak felfőzzük. Amikor hűlt egy kicsit, tehát már nem forró, de még meleg, akkor tesszük bele az ibolyavirágokat. Ízesítjük a karikára vágott citrommal és citromsavval, majd 4-5 napig állni hagyjuk. Nem kell hűvös helyen tartani, a konyha hőmérséklete tökéletesen megfelelő. Ezután többször átszűrjük, majd ismét felmelegítjük. Nem kell forralni, amikor 70-80 fokra melegedett a szörp, akkor vegyük le a tűzről, töltsük csíráatlanított üvegekbe és máris tehetjük a kamra vagy a spájz polcára. (Nagyobb mennyiség esetén, literenként $\frac{1}{2}$ gramm tartósítószerrel szükséges hozzáadni.)

Ha még több receptet szeretnétek kipróbálni, akkor itt is találhattok egy párat:
<http://cinege.blogger.hu/.../mano-konyha-ibolya-ibolya...>

3. Törd a fejed!

Melyik virág ehető?

Ibolya   lila akác   fehér akác

Melyik virágnak vannak tüskéi?

rózsa   ibolya   tulipán

Melyik tavaszi virág nő a legmagasabbra?

tulipán   nárcisz   százszorszép

Melyik virág nyílik leghamarabb?

pünkösdi rózsa   orgona   hóvirág

Melyiknek van a legtöbb szirma?

frézia   jácint   nárcisz

4. Iskolára hangoló meet 11-kor:

<https://meet.google.com/nnk-viqr-wna>

Kérek szépen 12 ceruzát, 2 db dobókockát, egy fakanalat és egy főtt tojást (ha maradt 😊)

5. A nap meséje

Fésüs Éva: mese az ibolyáról

Valaki követ dobott az ibolyára.

Lehetséges, hogy nem is rossz szándékkal tette, csak véletlenül történt. Az ibolya gyöngye virágdereka nem törött el, de fájdalmasan meghajlott a kő súlya alatt. Hamvas arcocskáját földhöz szorította, lila bóbitájáról messzire gurult a hajnali harmatcsepp. Körülötte zsongott-bongott a tavasz, furulyázott a szél, táncoltak a méhek.

— Nem bírok fölegyenesedni! — sóhajtotta panaszosan. — Segítsetek rajtam! ... Hát nem látjátok, mi történt velem?

Bizony nem látták, mert ugyan ki veszi észre a mézillatú, madárfüttyös, tarkán kavargó tavaszi sokadalomban, hogy egy ibolyát baleset ért az erdőszélen? Legfeljebb az illatszedő szél, de annak nincs ereje köveket mozdítani.

Most is csak annyit tehetett, hogy elvitte az ibolya sóhaját a legközelebbi csigaházig.

— Csigabiga, te olyan erős vagy, hogy a hátadon elbírod a házad. Gyere, segíts elgördíteni a követ az ibolyáról!

— Erősnek erős vagyok — felelte dölyfösen a csiga —, de az ibolya egyszer megsértett, mert nem látott szívesen a levelén, hát boldoguljon ezután is nélkülem!

Visszahúzódott a házába, az illatszedő szél pedig körülnézett, hogy kihez fordulhatna.

Nem messze onnan gyík sütkérezett egy sziklán: Ahhoz sietett, hátha az segítene.

— Gyíkokcska, te olyan ügyes vagy, gyere, segíts elgördíteni a követ az ibolyáról!

A gyík azonban meg se moccant, csak drágakő szeme villámlott:

— Miért éppen engem zavarasz? Nem látod, milyen fáradt vagyok? Egész nap lótok-futok, és akkor még ezt a napfényes órát sem élvezhetem zavartalanul.

A szél sóhajtott egyet, aztán tovább illant, mert nyulat látott a mező szélén, sárgarépával vesződni. Messziről nagyon derék fülesnek látszott, hát megszólította.

- Kedves nyulambulam, gyere, segíts elgördíteni egy követ az ibolyáról!

- Még mit nem?! - fordult meg a nyúl, és akkor derült ki, hogy szúrós a bajuszkája, morcos a képe, mert ahány répát eddig ki akart cibálni, mind belétörött a földbe. - Kit érdekel az ibolya? Még ha valami káposzta-féle volna ... !

A szellő meghallotta a közelben Harkály doktor kopácsolását. No persze, hát mindjárt ahhoz kellett volna sietnie!

De bizony Harkály doktor csak farontó férgekkel foglalkozott, és éppen bosszús volt, mert napok óta hiába keresett egy kukacot a tölgyfa derekában.

- Egy madártapodtat se megyek innen! - jelentette ki. - Lehetséges, hogy éppen most fogom azt a kártevőt a csőröm végére kapni. Beláthatod, szellőcske, hogy nagyobb dolgok is vannak a világon, mint holmi erdőszéli ibolyácska ijedelme!

A szellő most már egyenesen a medvéhez szaladt.

- Te vagy az erdőn a legtekintélyesebb, a leghatalmasabb. Kérlek, segíts elgördíteni egy követ az ibolyáról!

- Szedte-vedte, brummadza! Éppen azért nem mehetek - mordult nagyot a medve. - Hát nem látod, hogy egy vadméh megcsípte az orromat, mókés akkorára dagadt, mint egy krumpli? Ha így meglát az erdő népe, odalesz a tekintélyem!

- Az ám! És megtudják, hogy mézet csentél! - gondolta magában a szellő, és szomorúan ült le egy faágra. Senkire sem számíthat, mindenkit csak a maga baja érdekel. A nagy sóhajtozásra egyszer csak kikukucsált odújából a mókus, akit az egész erdőben haszontalan mogyorópusztítónak, komolytalan bohócnak tartottak. Még a szellő is bizalmatlanul tekintett rá, amikor a mókus tudakolni kezdte, hogy mi történt.

— Könnyű neked, kutya bajod! — mondta keserűen.

— Már hogyan volna! — felelte a mókus. — Beázott az odúm, megavasodott a mogyoróm, és tegnap rám huhogott a bagoly. Egész éjjel nem jött álom a szememre!

— Akkor úgysem érsz rá törődni a más bajával!

— Dehogynem! Mondd csak el, olyan kíváncsi vagyok!

Addig kérlelte, míg a szellő kénytelen-kelletlen el nem mesélte az ibolya szerencsétlenségét. De lám, a haszontalan hamar megunt, végig sem hallgatta, hanem egyszer csak se szó, se beszéd, faképnél hagyta. Úgy elillant ágon-bokron át, mint a villám.

— Minek is vesztegettem vele az időmet? — gondolta a szellő. — Inkább összeszedem, ami virágillat van az erdőn, és elviszem vigasztalásul szegény ibolyának.

Hanem azt a virágillattal teli kosárkát majdnem elejtette, amint az ibolyát újra meglátta. Mert az boldogan ágaskodott, nyújtózkodott a helyén, és éppen gyűrött szirombóbitáját igazgatta.

-- Ugye, már jól áll?

— Ki vette le rólad a követ? — álmélkodott a szellő.

— Egy kedves mókus. De neked is nagyon hálás vagyok.

— Ugyan, semmiség. Hová lett az a mókus?

— Ugyanazt mondta, mint te, aztán elszaladt. Most ott hintázik fent, az ágon. Nézd csak! Alig bír a jókedvével!

— De hiszen annak egy batyunyi gondja van!

— Hát látod... mégis! — mondta az ibolya, és csak mosolygott boldogan, kéken.

Mindenki felnézett a fára, hogy a mókus világnagy jókedvét megcsodálja. Csak a csiga nem bírta nézni, és újra behúzódott a házába, a gyík pedig bebújt a kő alá.

— Mitől van az, hogy egyesek mindig olyan szerencsések? — makogta irigyen a nyúl, aki végre répához jutott, de férges volt a répa.

— Megáll a tudományom! — csapta földhöz piros sapkáját Harkály doktor, a medve pedig fancsali képpel rakott friss borogatást az orrára.

— Csak azt szeretném tudni — dörmögte —, hogy hol árulják az ilyen jókedvet? Szavamra, vennék egy bödőnnel belőle! ..

Befejezésül egy játék: <https://wordwall.net/hu/resource/1156831/tavaszi-vir%C3%A1gok>

Szép napot!